

Spetsialiseerumisest ja koormuse jaotamisest erinevate kohtute kogemuse näitel

Kohtuasjade jagamine

Kuni 2006 – asjade jagamine tähestikulises järjekorras

2006, 2007 – kohtunike nn sega-spetsialiseerumine

2008 – paketi põhine spetsialiseerumine

Kohtunike sega- spetsialiseerumine (2006, 2007)

I Osaline

Üks või mitu valdkonda, mis ei kata kõiki kohtunikule jagatavaid asju (tarbijakaitse / pagulased / konkurents ja keskkonnaõigus)

Ülejäänud asjad üldjagamise teel

Boonuseks vahelejäämine mõnes teises valdkonnas (nt. planeeringud)

Välisriikidest: Läti

II Täielik

Ainult üks valdkond kohtunikule jagatavaid asju (omandireform / maksuotsused / planeeringud / kinnipeetavad), saadakse kindel arv asju kuus

Välisriikidest: 1) maksuõigus (Holland, Saksamaa)

2) pagulased (Austria ja Prantsusmaa)

3) sotsiaalõigus, tööõigus (Saksamaa)

Probleemid sega- spetsialiseerumisel

Kohtunike töökoormuse ebavõrdsus / võrreldamatus

Osalisel spetsialiseerumisel:

vähene efekt kohtuniku töö kvaliteedile ja kiirusele

Täielikul spetsialiseerumisel:

rutini tekkimine

teadmiste ühekülgsus

Paketi põhine spetsialiseerumine (alates 2008) * ±

Paketi põhise spetsialiseerumise plussid

Võimalus spetsialiseeruda konkreetsetele valdkondadele, välistades ülejäänud valdkondade lahendamise

Püsavalt mitmekülgne valdkondade valik paketi

Kohtunike enam-vähem ühtlane koormus ning võimalus koormusi ühtlustada

Tagatud on spetsialiseerunud kohtunike kolmesed koosseisud, teadmiste vahetus paketis
Suureneb kohtunike kompetentsus ja töökiirus, võimalus valida koolitusi

Paketipõhise spetsialiseerumise probleemid

Kohtunik üksi ei saa ümber spetsialiseeruda

Koormusi ei ole võimalik jooksvalt ühtlustada

Paketi vahetuse korral vähemalt esialgu prognoositav tagasilöökk nii töö kiiruses kui ka kvaliteedis

Täna tähelepanu eest!